

Skrivet av Lisa Lind

Bakgrund

Rollpersonerna är en grupp gamla barndomsvänner som tidigare bodde grannar med varandra och spenderade mycket tid ihop som barn. Det var Alexandra, Adam, Peter, Eli(sabeth), Maria och Katja. Alexandra dog för några dagar sedan och Eli bestämde sig att de kunde ha en återföreningsträff efter begravningen, som alla ska på. Nästan inga av dem har träffat varandra sedan de var små, och bara vissa har lite koll på vad de andra sysslat med.

Tanken är att de ska åka direkt till begravningen, och sen till ett vandrarhem i bygden som Eli har bokat rum på. Där ska se sen spendera helgen tillsammans, något som alla ser fram emot. Flera har också fått ett mystiskt telefonsamtal från Alexandra från kvällen innan hon dog.

Personerna bodde bredvid varandra i ett område i byn Bergtorp. De gick i samma klass hela lågstadiet och mellanstadiet. När de skulle börja i högstadiet bytte de skola, och i samma veva flyttade allas familjer därifrån utom Alexandra. Det var inget mystiskt med detta, utan blev bara så att de flyttade runt ungefär samma tid. Nu har alla fyllt 35 år och har lyckats olika bra i sina liv.

Det här scenariot utspelar sig sommaren 2017, men också i backflashar till vissa händelser sommaren 1991, då alla var 10 eller 11 år. Detta är minnen som förträngts på magisk väg och som nu börjar återkomma. Gruppen måste utforska det förflutna för att förstå de skrämmande händelserna i nutiden. De måste återuppväcka sin vänskap, få den att överleva flera obehagliga avslöjanden och till slut göra ett svårt val. Kommer en av dem vara beredd att göra en stor uppoffring och kommer de kunna låta bli att vända sig mot varandra?

Ifall din spelgrupp bara består av fyra spelare uteslut Maria. I så fall var de alltid bara fem kompisar och säg till spelarna att ignorera allt det står om henne på deras papper.

Vad har hänt?

För flera hundra år sedan föll någonting ner i skogen utanför Bergtorp. Det var kanske en fallen ängel, eller något onämnbart från mörkret mellan stjärnorna eller någonting helt annat som vi inte har ord för. Varelsen landade och fastnade djupt nere i en klippan, och stenen slöt sig över den igen.

Den sträckte ut sitt sinne, påverkade människorna i området och fick tillbedjare. Den åt på befolkningens livskraft och band själar från de döda att tjäna den. Den hungrar efter blod, offer och mänsklig livskraft. Om den får tillräckligt mycket kan den kanske en dag komma loss ur klippan. Till slut lyckades en häxa binda varelsen med trolldom och hindra den från att sträcka sitt sinne och sina krafter utåt. Utan tillbedjare somnade den eventuellt in. Däremot fanns alltid risken att den skulle vakna igen, så häxan stannade och vakade över platsen som en väktare. Hon utförde riter en gång i veckan år efter år. Efter hand introducerade hon en lärjunge som skulle vaka efter henne. Deras formler och riter skrevs ner till eftervärldens väktare. För att få kraft att kunna använda magi mot varelsen behöver dock väktarna vart tionde år hämta styrka genom att äta ett mänskligt hjärta.

1991

Den sista väktaren var en äldre man vid namn Nils Åkare. Efter att ha vaktat i flera decennier klarade han inte längre av det och struntade i att hitta ett människohjärta att förtära. Åren gick och han blev övertygad om att allting bara varit en lögn och struntade i ritualerna och att hitta en lärjunge. Varelsen började sträcka sig utåt och berörde sinnet på ett barn – Patrik. Efter lirkande fick den honom att offra en människa i sprickan. När Patrik skulle utföra sitt andra offer, av ett barn vid namn Viktor, stoppades han av en grupp klasskamrater – spelgruppen.

Styrkt av det första offret började varelsen påverka världen runt sig. Den blev inte stoppad förrän ett av barnen, Alexandra, tvingades äta Nils hjärta, använde hans bok med formler och tog upp manteln som väktare. Efter

det gjorde hon en trollformel som raderade stora delar av hennes vänners minnen av händelserna. Alla rollpersonerna kan påminna sig om att det hände något otrevligt sommaren 1991, och kan om de anstränger sig minnas att det kanske var något mord eller så. Någon klasskamrat som blev ivägskickad för att han begått ett brott, men det var ju så länge sen...

Om de verkligen fokuserar kan de uppfatta att det känns konstigt att de inte minns mer, och att det känns som att pressa mot en mur i minnena.

Sen dess har Alexandra varit väktare. Efter hand som hon växte upp blev hon tillbakadragen och läste på allt hon kunde om ockultism, lärde sig latin för att verkligen kunna förstå alla formler och riter i boken. 2001 dog hennes föräldrar i en bilolycka. Hon tvingade sig att gräva upp sin pappas grav direkt efteråt för att komma åt hjärtat. Efter det började hon bli mer irrationell och instabil. Hon ärvde deras hus och har bott där sedan dess. 2011 mördade hon en turist som bodde på vandrarhemmet. Hon sänkte kroppen i sjön. Man letade en del efter personen men hittade aldrig något, och det togs för givet att han måste ha dött ute i skogen.

2017

Viktor återvände 2017 till Bergtorp på uppmaning av en märklig känsla han haft med sig enda sedan han nästan blev offrad 1991. Väl där tog varelsen under marken kontakt med honom och han accepterade dess löften om krafter i utbyte mot dyrkan. Han offrade först sitt eget blod och mindre djur i sprickan i marken, men varelsen nöjde sig inte. Han fick en del tjänare i form av förändrade djur och varelser som kom upp ur sprickan. Men för att han skulle våga göra större saker var väktaren tvungen att dö, så att hon inte märkte honom. Viktor tog jobb på bageriet i byn och spikade en dag bullarna som Alexandra köpte med sig hem med sömnmedel.

Så fort Alexandra började känna sig sömning och förvirrad förstod hon att det var över. Hennes hem omringades av onaturliga varelser som ville ta sig in. I panik ringde hon de andra som var med 1991 och försökte förklara för dem att de måste komma dit och ta över efter henne. Hon ringde inte Katja eftersom det är personen som hon tyckte bäst om och inte ville blanda in i det här. Hon gömde också sin bok med formler under en golyplanka. Sen däckade hon och Viktor gick in och sög livet ur henne, så att det såg ut som en naturlig död. Viktor letade genom huset efter boken, men eftersom han inte är så bra på det och var rädd att lämna spår till polisen hittade han inte den.

Man kom fram till att Alexandra dött av en hjärtattack och gjorde ingen närmare obduktion eller undersökning. Alexandras ålderstigna granne Gunnel som fått ta hand om huset efteråt hittade boken. Hon förstod dock att den inte borde hamna i orätta händer och har gömt den hemma, men har i sin demens glömt bort det.

Viktor har sedan dess offrat en uteliggare som han kidnappade i Stockholm, för att inte lämna spår. Han styckade kroppen och tryckte ner i sprickan. Han märker att varelsen under marken har fått mycket mer styrka och plötsligt har en mängd spöken som tjänar den, och honom i teorin i alla fall, och hemsöker folk om nätterna. Den ber om mer blod så att den kan ta sig loss. Viktor har börjat få kalla fötter, men är förtjust i sina krafter och rädd att någon ska komma på honom. Han har börjat undersöka sätt att ta kontroll över varelsen istället och har skapat en egen ritual till det. Han kämpar dock mot varelsen som försöker ta kontroll över hans sinne. När spelgruppen dyker upp i Bergtorp blir han genast misstänksam om deras uppsåt och tänker att de kanske vet mer än de faktiskt gör.

Bergtorp

Bergtorp är en (fiktiv) tätort på ca 5500 invånare i norra Västmanland. Den ligger omgiven av skog och har en klippig berggrund. I byn finns det man kan vänta sig, ett litet bibliotek och vårdcentral, en liten polistation som håller på att avecklas. Det finns ett välbesökt bageri, en matbutik, några kiosker. När karaktärerna återkommer i nutid finns det en ny pizzeria, videobutiken har bytts ut mot en pappershandel med lite böcker. Bageriet har blivit oväntat trendigt med ekologiskt och surdegsbröd. Kioskerna har bytt namn. Det finns några andra ospännande butiker också, som blomsterhandel och en tantig klädbutik.

Alexandra Strömquist

1991 är Alexandra en äventyrlig och framåt tjej som är smart för sin ålder. Hon ser allting som ett äventyr och kommer särskilt bra överens med de mer äventyrliga barnen i gruppen. Hon har lockigt rött hår och fräknar. Hon tar täten och de andra är vana att följa henne.

Som vuxen har Alexandra blivit tillbakadragen och cynisk. Många i byn uppfattar henne som en märklig crazy cat-lady som sällan syns till och alltid verkar konstig och frånvarande. Hon är bitter och började även bli smått neurotisk och galen. Hon läste mycket på sin fritid, arbetade i trädgården och var oftast på sin vakt mot konstigheter och var beredd att ta till drastiska åtgärder för att hindra varelsens inflytande.

Arkiv

Om man undersöker lokaltidningsarkivet på biblioteket kan man hitta information från 1991 om att Patrik Johansson 11 år försökte mörda sin skolkamrat och ska undersökas psykologiskt. En senare artikel avslöjar att Patrik även mördade en uteliggare i byn och har hamnat i sluten vård.

Från 1991 finns också en artikel om Nils Åkare 62 år avlidit av vad som tros vara en björnattack i sitt hem. Det finns också artiklar om att paret Strömquist avled i en bilolycka 2001. Och en artikel om att Göran Strömquists grav blivit skändad dagen efter begravningen, då någon verkar ha stört jorden. Det finns ingen misstänkt.

Från 2011 finns en artikel om att en turist från Tyskland som bodde på vandrarhemmet har försvunnit. Det bedrivs en del sökande men personen hittas aldrig.

2017 är det en notis om att Alexandra Strömquist har avlidit av naturliga orsaker i sitt hem under natten. Man kan lägga märke till att alla dessa händelser har skett under juni månad

Några NPC:er

Viktigare personer har utförligare beskrivningar längre ner.

Andreas Strömquist: Alexandras lillebror. Är två år yngre än spelgruppen, så de lekte inte direkt med honom som små men har träffat honom. Han är lik sin syster och lätt att känna igen som vuxen. I spelet är han allvarlig, ganska förkrossad och vill mest bara lämna byn så fort som möjligt. Han har absolut ingen koll på vad Alexandra höll på med eller vad som hänt. Han kommer ihåg alla i spelgruppen och är artig, trevlig mot dem. Han är gift, väntar barn, bor i Stockholm och jobbar på apotek.

Patrik Johansson: 1991 var Patrik en ganska vanlig kille. Ingen i spelgruppen hade något starkare intryck av honom även om de gick i samma klass. Han var inte särskilt populär men inte heller mobbad, utan lekte en hel del själv. Ingen i gruppen hade haft så mycket med honom att göra. Han har inte tidigare visat asociala tendenser, förutom senaste veckorna. Men det har ingen av barnen i gruppen märkt.

2017 är Patrik ett vrak som tar tung medicin och försöker övertyga sig om att sakerna han hör inte är verkliga. Han hade blivit bättre och försökte ordna sitt liv, sen började han höra saker igen och allting blev skit. Han är ensam, plågad och instabil.

Viktor Lindholm: 1991 var Viktor 9 år och gick i klassen under spelgruppen. De hade inte direkt någon kontakt med honom tidigare även om de sett honom nästan varje dag i skolan. Han verkade också vara en vanlig pojke utan några större problem eller utmärkande drag. Efter händelserna på sommaren kände han alltid att något saknades. Han hade märkliga drömmar där något kallade honom och kände mer och mer att han var tvungen att återvända till Bergtorp och sprickan i marken. Väl där fick han kontakt med varelsen i marken och började tjäna den.

Tobias: 1991 är han ledaren för killgänget i klassen och den som främst mobbar Adam. Han är stor för sin ålder, elak och slåss gärna. Han är rädd för Katja men vill inte visa det inför sina kumpaner.

2017 jobbar Tobias på sopstationen i Bergtorp. Han är frånskild och har alkoholproblem. Han påträffas oftast på den lokala pizzerian, framför spelmaskinen.

Magnus: 1991 var Magnus Tobias bästa kompis och eviga underhuggare. Han var också ganska elak mot Adam. 2017 har Magnus blivit polis. Han bor kvar i Bergtorp även om han vet att han nog snart måste flytta om han ska ha kvar jobbet. Han är rätt schysst och skäms lite för hur han var som liten, men kan uppfattas som fördomsfull. Bergtorp är i vanliga fall en ganska händelselös plats att vara polis på, och Magnus är inte direkt kvalificerad för att hantera några dramatiska händelser.

Anette: 1991 var hon skolans populäraste tjej, vilket hon fortsatte vara hela grundskolan. Hon hade låga tankar om hela spelgruppen och kom gärna med elaka kommentarer om dem. Särskilt Katja och Elisabeth hade ett iskallt förhållande till henne.

2017 är Anette gift med prästen i Bergtorp. Hon har två barn och hjälper till på församlingshemmet. Hon är ganska tantig, konservativ och är byns främsta källa till saftigt skvaller. Hon uppskattar att träffa personer hon inte sett på länge, ta reda på vad de sysslar med och skvallra om det.

Gunnel: Gunnel är inflyttad till byn efter att spelgruppen flyttat. Hon är en ganska välbärgad änka på 80+ år som bott granne med Alexandra i Katjas gamla hus. Hon är vänlig men lätt dement och väldigt excentrisk. Hon ser mer än man anar av det som sker, tror på allt möjligt konstigt och skäms inte över det. Hon kommer ofta med opassande kommentarer och bortförklarar mycket med att det är "sånt unga gör idag" eller "det var småfolket". Hon vill gärna ha sällskap och kan komma över med en termos kaffe om hon ser att folk håller på med något.

Antagonister

Viktor Johansson

Viktor har fortfarande ett ganska pojkkäckt utseende. Han har blivit lång och verkar träna en del. Han klär sig ganska vanligt men bär ibland en stor regnponcho med huva när han gör skumma saker, så att han ska bli svår att känna igen. Ju längre scenariot går desto blekare, svettigare och mer nervös verkar han. Hans hud är alltid kall och hans beröring dödar växter, även genom hans skor. Ibland kryper det skalbaggar över hans hud, inne i hans kläder. Ibland kan man se en råtta eller korp sitta på hans axel. Han har alltid med sig en pistol gömd under kläderna och en kniv för ritualer fastspänd runt ena ankeln under byxorna.

Hans krafter har gjort att han är tåligare mot smärta och chock än andra människor, men han kan fortfarande bli skadad och dödad som en människa. Han är fullt kapabel att fortsätta hålla en konversation efter att ha blivit skjuten i bröstet eller knivhuggen, men flera skott eller skador mot huvudet kommer att döda honom.

Han kan se i mörker och är medveten om levande varelser i sin omgivning som ett sjätte sinne.

Om han griper tag i en person kan han suga livskraft från den. Det gör fruktansvärt ont. Personen blir kall, seg och får svårt att fokusera. En person med svagt hjärta löper risk för hjärtattack.

Om han kysser en person kan han slå den blind, men börja se genom dess ögon för en tid.

Hans blod är korruperat och om man får det på sig slår bölder och infektioner upp.

Han kan också frammana svärmar av missbildade korpar och kråkor som anfäller folk, och andra obehagliga varelser som har dött men krupit upp ur sprickan och tjänar honom.

Odjuret under marken

När varelsen är vaken efter ett blodsoffer har den en mängd förmågor.

Den kan viska till personer i deras sömn eller när de befinner sig nära sprickan. Den brukar försöka fresta dem med krafter och saker de önskar sig i utbyte mot att de matar den.

Personer som den dödar direkt eller indirekt blir kedjade till den och måste tjäna den. Spökena hemsöker befolkningen om nätterna och rider dem som maror. De samlar på sig livskraft som de sen ger till varelsen. Spökena kan också sätta spöklika krokar i sina offer som gör att varelsen får mer inflytande över dem. Dessa personer börjar bete sig drömligt och ägnar sig främst åt att bygga ett monument till dess ära. Den kan dock inte få personer att bryta mot sin vanliga moral på det sättet.

Den kan läsa tankarna på personer som är nära sprickan eller som har tagit emot gåvor från den, och även efter ett tag förvridda tankar och motiv.

Tillbedjare kan få en uppsjö krafter, men de flesta är ganska obehagliga och kan verka rentav äckliga och avskräckande. Men den har möjlighet att även göra en person lyckad och rik.

Den drar till sig djur som kravlar ner i sprickan och dör. Sen ger den dem nytt liv som förvridna, mardrömsaktiga odöda. Det är stora horder korpar och kråkor, men även insekter, råttor, katter och andra mer förvridna varelser. Dessa tjänar också som familjärer och björar åt odjurets tillbedjare.

Scenariot

1991 – Upptakt

Ge spelarna barnkaraktärsbladen

Det är första dagen på sommarlovet. Karaktärerna står utanför skolan, det har precis varit skolavslutning. Solen skiner. Skolkamrater strömmar ut förbi dem. De kanske pratar om vart de ska åka i sommar. Eventuellt kan det bli lite bråk då Tobias börjar mucka med Adam. Eller kan Anette och tjejgänget komma med elaka kommentarer till dem. Efter lite snack föreslår Alexandra att de ska hitta på något. Kanske gå till deras koja och läsa serier, eller bygga en flotte borta vid sjön.

Kojan är ett ganska gediget arbete de jobbat mycket på. Den ligger uppe i ett träd, med en repstege ner, fast det är fullt möjligt för en lång vuxen att klättra upp dit utan problem. Bredvid den finns en smal bäck med stenar i som man kan hoppa på, och en hel del blåbärsris. Den mynnar ut vid en badplats vid sjön en kort bit bort. Låt spelarna improvisera en stund.

Efter att de lekt en stund ser de Patrik gå förbi under dem. Han har inte sett dem, bär på en sopsäck och har ett brännbollsträ över axeln. Om ingen annan gör det ropar Alexandra på honom. Han stannar till och de får intryck av att han önskar att de inte upptäckt honom. Patrik ser lite blek, andfådd och frånvarande ut. Det ser ut som att han lyssnar på något som de inte kan höra och viskar konstiga saker till någon de inte kan se. Någon av dem ser att det är lite blod på brännbollsträet, det ser färskt ut.

(I säcken har han några stora köksknivar som man använder till att skära kött och en vikt pressning)

Patrik är sparsmakad med ord. Säger att han är ute och går. Han har bråttom. De får inte följa med eftersom det är en hemlighet. Patrik är tystlåten, tonlös och situationen blir mer och mer olustig. Till slut kommer han bara gå vidare och ignorera dem.

När han går iväg föreslår Alexandra att de ska följa efter honom. Patrik går längre in i skogen, upp för några klippor. Han går lite släpigt och ser sig inte om.

2017 - Begravningen

Ge spelarna de vuxna karaktärsbladen

Alla anländer till parkeringen vid kyrkogården mer eller mindre samtidigt. Låt alla beskriva sina karaktärer när de stiger ur bilarna/taxin/kommer gående. Karaktärerna känner igen varandra och har möjlighet att prata lite innan de ska gå till kyrkan. Det är mitt på dagen en solig fredag i juni.

Kort efteråt stiger de in i den gamla kyrkan. Det är inte så mycket besökare vid begravningen, utan bara halvfullt. De ser inte till Alexandras föräldrar, men någon som måste vara hennes lillebror Andreas tillsammans med mer avlägsna släktingar de inte känner. Predikan är generell och händelselös.

Efteråt går de till församlingshemmet som ligger bredvid kyrkan och äter kallskuret.

Andreas

Andreas tackar dem uppriktigt för att de kom. Saker Andreas pratar om:

- Han ska åka hem till Stockholm redan idag, Bergtorp är lite jobbigt. Nämner att deras föräldrar dog i en bilolycka 2001, vilket gjorde dem förkrossade. Och nu även Alexandra...
- Pratar lite om Alexandra. De umgicks inte så mycket sedan föräldrarna dog och han flyttade. Hon jobbade på biblioteket i byn och bodde kvar i deras gamla hus. Hon var singel.
- Nämner att han ärvt huset, vet inte vad han ska göra med det. Sälja förmodligen. Nämner att grannen, en tant vid namn Gunnel, har nycklarna och tar hand om det så länge. Berättar han helst inte själv vill ta itu med att packa ihop Alexandras tillhörigheter. Hans fru ska föda i dagarna.
- Han vet att Alexandra dog av en hjärtattack. Han misstänker absolut inget konstigt och har inte fått något samtal från henne på länge. Visste inte om hon hade dålig hälsa.

Anette

De stöter på Anette från sin gamla klass som hjälper till på församlingshemmet. Hon ser tantig ut för sin ålder och är glad att se dem. Hon börjar direkt skvallra vare sig hon är välkommen eller inte (Hon blir chockerad av Maria och Eli och kommer troligtvis försöka flirta med Adam):

- Varierande "skandaler" om de som bor kvar i bygden. Sara stal Ingrids man för något år sedan. Tobias har problem med spriten, men hans gamla kompis Magnus däremot är polis.
- Hon kommer ta upp Alexandra eventuellt. Nämner lite försiktigt att hon var ganska mycket en enstöring med sina katter. Hon kanske var deprimerad, hon verkade lite så. Efter hennes föräldrars död 2001 blev hon ju lite konstig. Man kunde se henne köra bil sent på kvällen. Beställde massa konstiga böcker och försökte vara märklig. Anette kämpar mellan lusten att skvallra och respekt för de döda.
- Hon kommer nämna att Patrik har kommit tillbaka till byn! Har bott här ca 3 år. Han har säkert blivit utsläppt från något hem. Han bor ensam i en lägenhet. Vem vet vad han hittar på!? Och förra året kom Viktor tillbaka också! Vem kunde trott det? Viktor jobbar på bageriet och försöker förnya det.

När karaktärerna försöker erinra sig Viktor och vad hon pratar om kommer nästa backflash.

1991 – En räddning

Gruppen har följt efter Patrik en stund genom skogen. Han är inte så uppmärksam. De klättrar upp för en brant stenig kulle. Uppe på toppen växer bara lite lav på stengrunden och nästan ingen annan växtlighet. Det finns en långsmal spricka i klippan. Den är för smal för en vuxen, men ett barn skulle kanske kunna pressa sig in. Det finns inget ställe att gömma sig utan Patrik ser dem.

Nära sprickan ligger Viktor som går i klassen under dem, han verkar medvetslös och har ett stort blåmärke och blöder i pannan. Patrik viker upp presenningen och lägger fram några stora köksknivar. Han börjar släpa Viktor mot sprickan, och tänker skära halsen av honom så att blodet forsar ner i den. Sen tänker han försöka trycka ner hela kroppen, men varelsen som viskar till honom har sagt åt honom att ta med grejer ifall den skulle vara för stor och behöva styckas.

När han får syn på dem blir Patrik sur och skriker att de inte får komma och förstöra. Han kan tafatt försöka försvara sig med en kniv, men det är inte så svårt att övermanna eller skrämma honom. Han säger att de inte får berätta för någon vuxen, men att han måste göra det eftersom han lovade varelsen under marken. Han kommer snabbt bryta ihop och gråta hysteriskt och verkar prata med något som bara han hör. "Förlåt... förlåt... Nu blir den jättearg!" Han börjar babbla om att den har lovat honom massa leksaker och coola grejer ifall han gav den blod och kött. Han börjar babbla mer och mer: han har dödat en katt, och sen en uteliggare som kom förbi. Han lade sin mammas sömntabletter i hans dricka och skar sen halsen av honom. Han kunde inte förmå sig att skära mer i kroppen, så den ligger i ett buskage nedanför kullen, på andra sidan dit han rullade den. Saken i sprickan vill ha mer och mer och låter honom inte sova.

Gruppen kan märka att det är väldigt tyst uppe på kullen, inga ljud av fåglar eller djur. Det är kolmörkt nere i sprickan, den verkar gå djupt ner i berget. Det luktar rätt illa från den, ruttet. Om man lyssnar kan man nästan höra djupa hjärtslag från berget och känna en darrning i stenen. Det är obehagligt.

Nedanför kullen på andra sidan är det brant. Man kan skimta att något ligger i ett buskage längst ner. Det luktar illa därifrån. Det är uteliggaren.

Om de hämtar de vuxna kommer polis och ambulans komma dit efter ett tag. Närmsta parkering är vid badplatsen. Där finns också en telefonkiosk.

Viktor kan vakna till och verkar ha hjärnskakning. Han spy och gråter. De vuxna tar iväg Viktor och Patrik. De hittar en halvtruten kropp i buskaget och spärrar av området. Gruppen får alla prata lite med en polis men blir snabbt hämtade av sina föräldrar (utom Katjas föräldrar som inte kommer). Föräldrarna är oroliga och hanterar saken på olika sätt. Vissa försöker förklara att Patrik inte mår bra, och då gör folk konstiga saker. Men han kommer få hjälp nu. Marias pappa säger något om djävulens inflytande. Katjas föräldrar säger rakt ut att Patrik

är en galning och kommer bli inlåst resten av sitt liv. Peters föräldrar vill mest försäkra sig om att han inte har lekt med Patrik. Alla ger i alla fall uppmaningen att de ska glömma det och inte tänka så mycket på det.

2017 – Efter minnet

Gruppen kommer nu ihåg minnet. De blir inte helt överväldigade, utan tänker mer att de egentligen kommit ihåg det hela tiden men undvikit att fundera för mycket. Det kom tillbaka tydligt i minnet nu när de pratade om det. De minns att Patrik inte gick mer med dem i skolan och att hans familj flyttade kort efteråt. Viktor var på sjukhuset någon dag för hjärnskakning och kom sen tillbaka till byn.

Efter församlingshemmet åker gruppen antagligen (kanske efter lite inköp och/eller middag) till vandrarhemmet.

Ute på stan kan de träffa på gamla skolkamrater och andra från sitt förflutna, som känner igen vissa av dem. Det är ömsom pinsamt, ömsom nostalgiskt.

Vill de gå ut och ta en öl är enda möjligheten den lokala pizzerian, som har rättigheter och två spelmaskiner. Den blir ganska fullsatt på fredagskvällen. Gruppen blir troligtvis rätt uttittad. Låt det hända sociala interaktioner, om möjligt utifrån sånt spelarna improviserat fram.

Viktor

Om de går inom bageriet träffar de på Viktor där. Eftersom händelserna är färska i minnet känner de ganska lätt igen honom. Han småpratar lite grann med dem och vad de sysslar med, och kan nämna Alexandra i förbifarten. Han försöker komma in på hur länge de ska stanna, vad de bor, om de hade kontakt med Alexandra och i så fall om det var nyligen. Han försöker göra det diskret. Om de svarar på ett sätt som indikerar att de inte alls bryr sig, inte har koll alls och tänker dra när som helst så slappnar han av. Han kan uppfattas som lite besvärad, men du kan framställa det som att det lika gärna beror på att de en gång räddade honom från en seriemördande klasskamrat.

Om Viktor däremot har anledning att tro de kan snoka i saker eller vet något bestämmer han sig för att göra något åt det. Då kommer han försöka lägga misstanke på Patrik genom att nämna att han bor i byn, att det är obehagligt för honom. Han kan nämna att han sett Patrik göra något konstigt, och att han vet att han varit inlåst på institution stora delar av sitt liv. Han kommer också att skicka med en gratis påse syltmunkar till dem, som han har spikat med sömnmedel. Tanken är att de inte ska orka snoka eller råka vakna av de spöken och liknande som börjat hemsöka byn.

Om spelarna inte går inom bageriet kan de träffa på honom någon annanstans på stan. Då kommer han också diskret försöka snoka i vad de gör där och hur mycket de vet om Alexandra. Om de är i en situation där det är genomförbart kommer han försöka bjuda på lite öl etc för att försöka få dem att prata lite friare.

Spelarna ska inte förstå att Viktor är en skurk ännu. Låt det istället verka som en plantering att Patrik kanske fortfarande håller på med något konstigt. Om de blir drogade kommer de snabbt bli sömniga. Om någon blandar det med alkohol kommer den bli väldigt påverkad och illamående. Men det ska inte vara för uppenbart att det är från något som Viktor har gett dem.

Platser

Vandrarhemmet

Vandrarhemmet ligger i skogen en bit utanför tätorten. Man måste åka en bit på en grusväg. Det ligger bredvid sjön. Det är relativt nära den mystiska sprickan i klippan, man kan gå dit genom skogen på en stund. Det är en bit till badplatsen de brukade besöka som små, men man kan ta sig dit till fots.

Eli har bokat två rum med våningssängar, de ligger bredvid varandra. Det finns gemensamt kök, vardagsrum

och en stor veranda. Det serverar frukost men inget mer förutom en liten kiosk i receptionen med mest godis, kaffe och tidningar.

Det är bara gruppen som bor där för tillfället. Det är bara två personer som jobbar där och de avlöser varandra i skift.

Gunnel & Alexandras hus

Alexandras hus ligger mitt i området där de bodde som små. När de kommer in i bostadsområdet slås de av en våg av nostalgi. Alla deras gamla hus står kvar, fast några av dem är renoverade och ommålade.

Gunnel som har hand om husnycklarna och de tre katterna Alexandra lämnade efter sig bor i huset som tillhörde Katjas familj. Huset är ommålat sedan hon bodde där och har numera en ganska tantig inredning, men det är ändå en obehaglig upplevelse att gå in där och väcker massa dåliga minnen.

Gunnel lånar gärna ut nyckeln men insisterar på att bjuda på kaffe och småpratar gärna. Om gruppen inte vill fika hos henne (eller gör det men sen är länge i Alexandras hus) kommer hon snart över med en termos kaffe till dem och är lite påträngande.

Gunnel kan prata om:

- Berätta lite om Alexandra: Hon var mycket själv och hade sällan besök. Synd för en kvinna i hennes ålder. Men hon var uppe vid alla möjliga konstiga tider på dygnet, och åkte ofta iväg mitt i natten.
- Hon dog plötsligt av en hjärtattack. Brevbäraren hittade henne på morgonen i köket eftersom verandadörren stod öppen.
- Hon var trevlig och artig, men verkade ibland ganska ledsen och hysterisk.
- Gunnel nämner plötsligt nonchalant att Alexandra nog var en häxa, med sina örter och amuletter hon satte upp kring dörrar. Efter detta övergår hon till att prata om märkliga saker, som det vore helt normalt samtidigt som hon ler sockersött. Hon ger ett lite dement men samtidigt mycket märkligt och nästan läskigt intryck.
- Hon nämner att "mannen i huva" brukade stå utanför Alexandras hus ibland. I alla fall den sista månaden. Han och andarna som följer med honom. Saker som flyger och krälar. Han får saker att vissna runt sig. Alexandra behövde ju en man i sitt liv så Gunnel ville inte förstöra genom att göra något väsen av det.

Alexandras hus är äldre och ser ut att behöva målas om. Det har en våning, källare och en liten vind. Hon har en stor trädgård med mycket olika örter och växter. Det är massa kråkfåglar i träden, men de är ovanligt tysta. En del växter har dött, de som ligger närmast huset och särskilt runt verandan där man går in i huset. Det ser faktiskt ganska märkligt ut, särskilt om man lyssnade på Gunnel.

Inuti huset luktar det lite instängt och ruttet. Hon har behållit mycket av inredningen de minns från de var små. Hon verkar ha odlat rätt mycket matlagningsörter i krukor också, men allt har vissnat. Hon verkar ha rökt inomhus för allting luktar helt inrökt och man kan hitta en del alkohol i skafferiet. Huset verkar i sin ordning, inga tecken på strid eller liknande.

De lägger märke till:

- Alexandra verkar ha amuletter med bjällror som hänger innanför alla dörrar, som klingar svagt när man rör dem. De är gjorda av olika saker som hänger i flätade rep, bl. a. fjädrar, benbitar, små påsar med torkade örter.
- Hon har ganska många böcker som handlar om det ockulta och mytologier. Allting från modern wicca till tung facklitteratur. Det finns inget riktigt tema i övrigt.
- Hon har en hylla med läroböcker i latin, latinska ordböcker etc.
- Någon kan märka att ena golvbrädan är lös, och att ett finns ett utrymme under den där man kunde ha gömt något, men det är inget där nu.

På vinden ligger dammiga inramade fotografier som alla föreställer Alexandras föräldrar eller familjefotografier

med hela hennes familj när hon var liten. De känner igen att bilderna tidigare har hängt uppe i huset. De hittar också låda med vanliga fotografier från deras barndom och gamla skolkataloger. Men nära dörren står en resväska som är ganska dammig. Inuti den ligger ett sett med verktyg som obducenter använder (knivar, tänger, såg etc), en rulle fiskelina, en rulle rep, silvertejp och en pistol med ljuddämpare och några magasin.

Nere i källaren har lampan gått och det kommer bara in svagt ljus från ett fönster. Man hör något som rör sig inne i ett rum fullt med bråte. Bygg upp lite stämning. En korp eller liknande fågel som varit inlåst flyger plötsligt rakt in i personen som står i trappan, river den i håret och lyckas ta sig ut. Personen som den flög in i noterar att den verkade ha två huvuden.

Källaren är i övrigt ganska ospännande. Ett rum har verktyg, trädgårdsredskap och en hylla med inlagda grönsaker och torkade örtnippen. Andra är fullt av bråte i stil med presenningar, cykeldäck och gamla stövlar.

Natten på vandrarhemmet

Det är möjligt att gruppen blivit förgiftade av Viktor. I så fall kommer de som ätit av munkarna bli oväntat sömniga tidigt. En dimma lägger sig runt huset när det mörknar på kvällen.

Under natten kommer gruppen råka ut för två olika drömmar, beroende på vilket rum de sover i.

De som sover i ena rummet kommer bli besökta av Alexandras spöke. De i andra rummet kommer börja höra viskningar och löften från varelsen under marken, och blir attackerade av spöken som är bundna till den.

Första gruppen upplever att de vaknar, men det känns fortfarande som att det är en dröm. De har känslan man har i drömmar - ingenting är konstigt, allting kan hända och man reflekterar inte. De ser varandra och märker att Alexandra (som vuxen) står och lutar sig mot fönsterkarmen. Hon har rött hår i en hästsvans, är klädd i jeans och linne. Däremot är hon helt blekgrå med skuggade ögonhålor, och ser död ut. Hennes läppar blöder och är såriga, det ser ut som att de varit hopsyddas men att hon slitit upp det. Hennes ögon är slutna och locken är sydda.

Hennes röst låter håglös, trött och likgiltig. "Hej... Det var länge sen. Jag kan inte stanna länge."

Hon berättar ganska osammanhängande saker:

- Hon var kvar som väktare över en varelse under marken. Därför hon aldrig flyttade från den här skitbyn som de andra.
- Patrik väckte den 1991. Det måste alltid finnas någon att vakta den. "Jag har gjort hemska saker för att få kraft att bannlysa dess inflytande... Det måste man. Det här är ett passande straff."
- Hon nämner att om de har hennes bok med formler skulle de kunna kämpa mot den. Om någon blir väktare. Men det är inte lönt, de är alla redan dömda. Ingen kan besegra den. Boken låg under golvbrädan.
- De kommer inte ihåg vad som hände då. "Jag hann inte göra färdigt formeln för lyfta era minnen innan jag dog. Men det kommer nog tillbaka. Försök att inte freaka ut för mycket."
- Det spelar ingen roll om de lämnar byn. De kommer inte kunna komma undan. De kommer aldrig kunna sova ifred igen utan att spökena kommer.
- Hon blev tagen till slut och måste tjäna varelsen i döden, precis som de andra. Hon säger plötsligt: "Jag skulle egentligen plåga er nu, men jag valde att stanna och prata istället. De i andra rummet har inte lika stor tur. Ni borde kanske gå in dit och rädda dem."

Alexandra kommer inte berätta för mycket eller vem som dödade henne. Hon måste kämpa med att alls berätta det hon gör. Hon betar sig dock som att inget riktigt spelar någon roll för henne längre och visar nästan inga starka känslor.

Hon står mest still men när hon rör sig lite kan de skymta en krok som verkar instucken genom hennes nacke, och en genomskinlig kedja från den som sträcker sig ut, genom väggen i väderstreck mot sprickan i marken.

Efter att hon sagt det sista slits hon iväg från dem genom väggen, men den drömlika överklighetskänslan är kvar. De hör flämtningar och kvidanden från rummet bredvid.

Andra gruppen har en dröm där en djup stämna uppfyller hela deras medvetande.

”Hitta boken... Förstör den... Tjäna och få er belöning.. Underkasta er..”

Beroende på karaktärerna lovar den olika saker de kan vilja ha. Personerna får visioner. Använd handouts men improvisera själv också om du vill.

Plötsligt får de svårt att andas, det är som att något sitter på deras bröst och kväver dem. De känner något iskallt i sin buk. Det gör fruktansvärt ont men de får inte luft att skrika.

De öppnar ögonen och ser en gestalt sitta på dem. Det är spöken efter de som blivit dödade av eller åt varelsen. Någon ser en äldre sliten man som ser ut som en uteliggare, någon ser en man i enkla 1700-talskläder etc. Alla har hopsydda ögon och munnar, är bleka och döda (samt har en krok i nacken som kedjar dem, fast det ser de nog inte). Alla ser att spöket som sitter på dem verkar ha ena handen inkörd i deras bröst. Något av spökerna kan hålla en krok i andra handen som det höjer som för att hugga ner i dem.

Just då bör andra halvan av gruppen komma inspringande. Så fort de kommer in slits spökerna iväg från dem och försvinner. De som blivit angripna känner sig kalla, trötta och illamående. Alla blir plötsligt av med den drömlika överklighetskänslan, som om de fått kallt vatten över sig och vaknat. Men de står fortfarande i samma situation, antagligen i ett annat sovrum eller sitter upp i sina sängar. De som eventuellt blivit drogade kvällen innan kommer känna sig illamående, groggy och sjukt bakis, särskilt om de råkat blanda det med alkohol. Det är mycket tidigt morgon, solen håller precis på att stiga upp.

Byggnaden på klippan

Andra människor i byn har under natten haft samma typ av besök men kommer bara ihåg det som en vag mardröm. Dessa har dock hamnat under varelsens inflytande och känner plötsligt att de ska iväg och bygga någonting viktigt uppe på klippan vid sprickan. Alla som blivit påverkade agerar rätt drömligt och har lite olika idéer om vad de gör och varför, men de vet att det är viktigt och ifrågasätter det inte även om de konfronteras. Alla påverkade samarbetar bra utan att prata med varandra och är vänner.

Tidigt under dagen kommer spelgruppen träffa på någon som betar sig udda och pratar vagt om att den ska upp till klippan och bygga på ett monument. Det känns väldigt bekant för alla rollpersonerna, som något de borde komma ihåg.

En möjlighet är att personen som har morgonpasset i receptionen på vandrarhemmet glatt säger att hon har satt fram frukost. Hon verkar lite borta, men artig. Hon håller på att klä på sig en jacka och nämner i förbigående att hon ska iväg och jobba på monumentet uppe på klippan. Om de pressar henne är hon väldigt vag, mer än att det ska bli ett monument över Bergtorp och att alla måste hjälpa till för att visa solidaritet. Hon kan inte riktigt säga hur hon vet det. Hela situationen är surrealistisk och obehaglig.

Det kan eventuellt vara någon annan person lite senare om det inte passar med tempot och situationen i din spelgrupp. Det ska i alla fall driva rollpersonerna att gå upp dit och se vad som händer.

På parkeringen närmast klippan (dvs. vid badplatsen) står flera bilar. Väl uppe på klippan är ca 20 personer från byn. Det kan mycket väl vara några de känner, gärna polisen Magnus. Dock inte Patrik, Viktor eller Gunnel.

Vissa har precis kommit dit och många har med sig verktyg, andra har börjat arbeta. Alla verkar väldigt organiserade och flitiga trots att de inte pratar med varandra. De blandar cement. De verkar börja bygga någonting, några meter från sprickan. Det finns början på en grund som redan byggts, fast den verkar flera år gammal och övervuxen av lav, som någon dock håller på att skrapa bort. Personerna verkar som om de ska fortsätta bygga på den. Det är omöjligt att se vad det kommer bli ännu. Det är ett fundament som skulle kunna

bli lite vad som helst ovanpå.

Alla personer är relativt artiga men vill inte bli störda och avbrutna. Någon säger att de ska bygga ett monument, någon annan säger att hon trodde det var en lekpark, men sen börjar de inte ifrågasätta eller bråka utan verkar inte fundera mer över det. Ingen kan riktigt svara på varifrån de fick idén eller vem som är projektledare, men ingen oroar sig över det. Situationen är skrämmande och frustrerande.

I övrigt ser platsen ut som de minns den. Men de kan reagera på att det verkar cirkla kråkfåglar runt platsen nu, istället för att vara tomt på djur som sist. De är högt upp så det är svårt att se, men det verkar vara något fel på dem.

Gruppen inser plötsligt att de har varit med om det här tidigare och får nästa flashback.

1991 – Första gången detta hände...

Det har gått några dagar sedan händelsen. De flesta av dem har varit hemma mycket då föräldrarna inte velat släppa dem ur sikte. Början på sommarlovet känns ganska förstörd, trots att vädret har varit fortsatt fint. Nu har de i alla fall samlats igen på stranden av sjön för att bada (och prata om vad som hände).

Efter att ha badat en stund känner någon sig iakttagen. Något rör sig i undervegetationen. Det är fullt med fåglar i träden. Det känns som att de betraktar dem. Om man tittar noga verkar de konstiga. Någon har ett huvud som sitter på fel håll. Någon har flera par vingar.

Oavsett hur de reagerar stöter de snabbt in i en grupp vuxna. Det är alla deras föräldrar, utom Peters pappa som är bortrest, samt några andra vuxna de känner igen, t. ex. deras fröken från skolan. Alla bär på spadar och grävslevar. Barnen vet att flera borde vara på jobbet nu. De vuxna säger att de ska gå till klippan och hjälpa till att bygga. Precis som i nutid kan de inte förklara varför och har olika idéer om vad som ska byggas, men det är viktigt och alla borde hjälpa till. Alla barnen märker att det känns fel. De vuxna betar sig inte alls som de brukar.

Alexandra vill att de följer efter och ser vad de håller på med.

Uppe på klippan är det den här gången ca 25 personer som jobbar. De håller på att göra någon slags grund. Fåglarna cirklar här uppe nu också. De vuxna ber dem antingen att hjälpa till eller gå iväg och leka så att de inte stör. De reagerar olika om barnen ställer till med en scen. Trots sitt konstiga beteende har de fortfarande sin vanliga personlighet, vissa blir arga andra är mest förmanande och pedagogiska. De är övertygade om att det som de sysslar med är väldigt viktigt och bra. Eventuellt kan det utspela sig en våldsam scen med Katjas pappa här ifall hon ställer till med problem.

Barnen kan reagera på lite olika sätt. Men de vuxna fortsätter i de flesta fall att jobba fram till på eftermiddagen då de går hem för att de är hungriga och trötta. Alla vuxna reagerar lite förvånat över att de varit där så länge och inte lagat mat tidigare, men ingen är särskilt orolig. Någon kan nämna att de haft en obehaglig dröm på natten, om pressad att de blev attackerade av en man med krok.

Beroende på hur scenen utspelar sig bör du avbryta och avrunda flashbacken på ett lämpligt ställe.

2017 - Krishantering

Spelgruppen kommer plötsligt ihåg minnet samtidigt. De har inte alls kommit ihåg detta tidigare och effekten är ganska desorienterande och chockande.

Det är möjligt att Viktor också kommer upp till klippan när de står där, ifall det passar in och gruppen inte har någon bra och klar idé vad de ska göra. Han blir helt förvirrad och överraskad när han ser människorna och deras aktiviteter. Han försöker hålla masken inför gruppen och inte visa att han inte har rent mjöl i påsen. Om

de frågar vad han gör där säger han att han ibland går upp dit för att bearbeta det som hände, då det har påverkat hans liv mycket. Han kommer uttrycka oro för vad som händer med folk, men är väldigt emot att prata med polis eller någon annan form av auktoritet. Han kan nämna att han tror Patrik kanske har något med det att göra. Om de vill ta med honom och konfrontera Patrik vägrar han med ursäkten att han inte vill träffa honom igen. Han försöker ursäkta sig och gå så fort han kan.

Troligtvis besöker gruppen nu Patrik.

Patrik Johansson

Patrik bor i en liten lägenhet i tätorten tillsammans med en stor schäfer. Han är svår att känna igen. Han ser äldre ut än sin ålder, har ett stort skägg och en plågad blick. Han har återvänt till Bergtorp för att bearbeta sina minnen. Det gick ganska bra först, men senaste veckan har blivit en mardröm. Plötsligt hör han viskningar han inte hört på flera år, känner sig iakttagen och förföljd och börjar få svårt att skilja på verklighet och hallucinationer. Han tror att han bara varit sjuk och att inget är på riktigt, men börjar få allt mer svårt med det. Han vill absolut inte längre tjäna varelsen som pratar med honom, utan hatar den för att den har förstört hans liv, om den nu finns.

Om de besöker honom kommer han agera mycket besvärad och motvilligt bjuda in dem. Han är fåordig och verkar nervös. Nämner att han återvände för att bearbeta det han gjorde, men att det inte går så bra. Han tänker flytta igen. Pratar kort om att han spenderat mycket tid på institutioner, men vill inte utveckla det mer. T. ex. Katja kan få honom att öppna upp mer, om hon pratar om sin bakgrund.

- Han kan berätta att något som bodde i sprickan pratade med honom och lovade saker. Det är hungrigt och vill ha blod, och vill öka sin styrka så att den kan bli fri. Han gillar dock verkligen inte att prata om sina hallucinationer.
- Han nämner att Alexandra besökt honom någon gång och frågade hur han mädde och så. Hon verkade besvärad, men det är ju alla... Särskilt när han flyttade dit, 2011, då kom hon ofta förbi och snokade.
- Han har märkt att Viktor ibland spionerar på hans lägenhet och tror att han inte märker det. Ibland står han med en huva och försöker vara diskret, ibland sitter han i sin bil. Det leder alltid till att han får återfall av hallucinationer. Han är rätt förbannad på Viktor därför, men skulle aldrig drömma om att konfrontera honom om det. Han nämner att Viktor också verkar ha stalkat Alexandra. Han såg honom nämligen hänga nära hennes hus någon gång också på kvällen. Han tycker att Viktor verkar ha problem, men det är ju bara hans fel...

Patrik blir mycket upprörd om de pratar om att allting han försökt hantera och övertyga sig är villfarelser alla dessa år kan vara verkligt trots allt, han kommer börja flippa ut.

Om gruppen räknar ut att Viktor kan vara inblandad och pratar med Patrik om det finns det stor risk att Patrik bestämmer sig för att döda honom, och nästan inget kan få honom att ändra sig. Detta även om de bara pratar om att det *kan* vara Viktor. Patrik blir mer och mer övertygad om att de har rätt, och att han måste *göra* något. Om de verkligen övertygar honom om att allting är på riktigt kommer han bli fruktansvärt instabil och farlig.

Boken

Gruppen kommer någonstans, när det passar in, stöta ihop med Gunnel och hennes rullator. Detta kan hända före eller efter de pratat med Patrik beroende på vad som passar in.

Hon kommer stoppa dem och fråga lite om deras drömmar och om de varit och jobbat uppe på klippan. När hon försäkrat sig att de inte verkar korrumperade kommer hon ge dem boken som hon har gömt i sin handväska i rullatorn. Hon tror det är en häxbok och vill inte ha den, och de är ju Alexandras vänner så de kanske också är häxor. Om de frågar varför hon inte nämnde den tidigare säger hon bara glatt att det föll henne ur minnet, hon har blivit lite glömsk. Hon hittade den i Alexandras hus, under golvet när hon städade.

Boken är gammal och läderinbunden utan titel. Den är handskrivna av flera olika personer. Den verkar bestå av

olika ritualer och formler. Det mesta är på gammalsvenska men några står på latin. Vissa är mer läsliga än andra på grund av språk och handstil. Den är sliten och skadad på sina ställen, och har blodfläckar på vissa sidor.

Om man kollar igenom den kan man hitta en rit som ska göras uppe vid klippan en gång i veckan för att skära av Odjurets influenser. Man kan också hitta hur man gör en skyddscirkel, sätter upp amuletter som varnar om någon kommer in i ens boning, gör skydd runt sängen mot nattmaror och få personer att glömma minnen.

Stilen på riterna är ganska mycket skrock och folksagor men också lite romersk magi: Örter, amuletter, rita sigill, recitera mystiska ord under månen, offra sitt blod och svett etc.

Dock fungerar magin inte riktigt mot varelsen om inte magikern fått styrka från ett mäktigt blodsoffer, som genom att äta ett hjärta, men det är fortfarande möjligt för spelgruppen att testa några formler och få svaga resultat.

Efter att gruppen har fått boken lär känslorna stiga och eventuellt blir stämningen paranoid beroende på vad de vill göra med den och om de är ense. Gruppen känner igen boken så fort de ser den och får nästa flashback.

1991 - Väktaren

Scenen kan börja på olika sätt beroende på hur barnen reagerade på situationen uppe på kullen. En möjlighet är att du berättar hur deras föräldrar nästa morgon gick ut ungefär samtidigt på morgonen för att jobba vidare på kullen. Alla barnen gick också ut och följde efter ett tag, tills de såg en mystisk man med en bok som stirrade på processionen och grät.

Alternativt kan de se mannen komma upp och gråta uppe vid kullen redan samma dag när de försöker prata med sina föräldrar. Eller så stöter de in i honom någonstans i byn när han distraherat går rakt in i dem så hårt att de ramlar omkull.

Mannen de stöter på är över 60 år, har skägg och ser fårad ut. Han är blek, gråter, utstrålar rädsla och förtvivlan. Han kramar en läderinbunden tjock gammal bok under armen. När han ser en grupp barn blir han ännu mer uppriven, säger något om att de borde ta sina föräldrar och flytta. Eller rymma hemifrån så att de kanske bli omplacerade någon annanstans. Fast det kommer kanske inte spela någon roll... När barnen börjar fråga honom saker nämner han att han tänkte gå hem och ta livet av sig och svär över att han var tvungen att träffa på en grupp ungar. Han bjuder med dem hem till sig för att berätta en saga som kan förklara situationen. De förtjänar att veta varför deras föräldrar betar sig så konstigt.

Eventuellt kan du sätta upp en situation där Nils faktiskt försöker begå självmord, de upptäcker det och stoppar honom.

Nils bor i ett hus. Han har mycket örter hemma och skumma amuletter vid dörrarna. Han sitter och dricker vodka under sin berättelse, har ett hagelgevär lutat mot en vägg och boken på bordet framför sig. Han bjuder barnen på saft.

Han berättar en saga för dem:

En gång för länge sedan, flera hundra år sedan, föll någonting ner från himmelen och landade i klippan. Det kanske var en fallen ängel, eller en utomjording, eller något helt annat. Den fastnade nere i klippan, som slöt sig över den. Först påverkade den människorna i området, fick dem att dyrka den och göra hemska saker. Den åt på befolkningens livskraft och tog själarna från de döda. Ända tills en häxa lyckades binda varelsen med trolldom och hindra den från att sträcka sitt sinne och sina krafter utåt. Till slut somnade den in utan tillbedjare. Däremot fanns alltid risken att den skulle vakna igen, så häxan stannade och vakade över platsen som en Väktare. Efter hand introducerade hon en lärjunge som skulle vaka efter henne. Deras formler och riter skrevs ner till eftervärldens väktare. Nils berättar att han var väktare över platsen i många år, tills han inte kunde göra det längre.

Efter några stärkande klunkar berättar han att deras magi är oren. Man måste göra saker för att få styrkan så att ritualerna kan hålla varelsen. Vart tionde år måste han äta ett människohjärta för att få styrka att fortsätta. Till

slut kunde han inte längre utan struntade i det. Han trodde inte riktigt längre på vad han höll på med. Men den sovande måste ha sträckt ut sinnet till ett barn, Patrik. Blodet och livet som Patrik matade den med har väckt den, så nu kan den göra massa saker. Få folk att tjäna den ovetande, binda spöken och skapa björar av döda djur som hamnat i sprickan och nu tjänar den. Han har misslyckats och den enda lösningen är för hemsk. Han är rädd att om den får tillräckligt med styrka kommer den bryta sig loss ur stenen, och han vill inte veta vad som händer då.

När Nils har berättat klart kommer plötsligt ett vinddrag genom huset och fönstren slår hårt igen. De hör fladdret av vingar och hör hur något bultar hårt mot dörren och krafsande av klor. Nils reser sig häftigt och börjar viska att de kommer efter honom, han inte borde tagit dit barnen. En svärm av missbildade fåglar svärmar runt huset precis utanför alla fönster. Det finns ingen väg ut för någon av dem. Nils gör snabbt en cirkel med krita på golvet och börjar klottra mönster runt den. Han skriker att de måste ställa sig i den och att de ska be att den håller utan hans styrka. Precis när han är färdig krossas fönstren och fåglarna stormar in och börjar cirkla runt skyddscirkeln. Dörren slits upp. In kommer flera varelser som ser ut som djur som dött, blivit omformade och hopsmälta med varandra. Improvisera äckliga saker.

Nils drar en kniv från sitt bälte och höjer den samtidigt som han drar till sig Alexandra och skriker att cirkeln inte kommer hålla längre. Barnen ser desperationen i hans ögon. Det är oklart om han tänker hugga sig själv eller någon av dem.

Vad som sen utspelar sig beror på deras reaktion. Nils kan hugga sig själv i halsen eller bröstet. Det är också möjligt att något av barnen får tag i hans gevär. Cirkeln kan falla och varelserna kasta sig över honom, men mestadels ignorera barnen. Nils kommer i alla fall att ligga döende, trycka boken och sin kniv till Alexandra med orden att hon måste rädda dem. Hon griper skaftet på hans kniv.

De minns inte vad som händer sen, men kan ana.

2017 - Viktors allians

Det minnet kommer också plötsligt och slutar abrupt och chockande.

Gruppen kommer nu när de har boken, har lite koll på vad som händer och vad boken gör bli konfronterade av Viktor eller själva konfrontera honom. Viktor har en egen idé och tror att de eventuellt skulle kunna bli allierade. Alternativt måste han se till att de inte hotar hans planer.

Ett alternativ är att de själva söker upp Viktor. Han bor också i en lägenhet i tätorten. Alternativt kan de märka att han förföljer dem i en bil eller till fots. De kan märka att växter verkar dö i hans närhet.

Om de söker igenom Viktors lägenhet: Det är en ganska normalt inredd trea på andra våningen. Dock kan de märka att den luktar oväntat ruttet. Särskilt sängkläderna i hans säng, som om han luktar skumt. Det kryper också en del stora skalbaggar på golvet. Man kan också lägga märke till en ganska döljande rengoncho med huva som hänger i hallen, samt en massa burkar sömntabletter i badrummet.

Beroende på hur de närmar sig honom kan han bete sig hotfullt och dra vapen. Han är dock väldigt tydlig med att han bara vill prata med dem och få säga sin grej, oavsett hur hotfulla de är mot honom. Han ber dem att lyssna på honom, få förklara sig och säger att de kan hjälpa varandra. Han kommer inte anfälla dem om de inte verkligen tvingar honom, och främst för att försvara sig. I alla fall tills de har hört vad han har att säga och gett ett svar. Ifall han märker att gruppen är splittrad om vad de ska göra försöker han utnyttja det.

De märker att han är blekare, svettigare och mer hålögd än när de sett honom senast. Om de rör honom märker de att han är iskall och känns obehaglig. Man kan skymta någon skalbagge krypa över hans hud, in i hans kläder och att han verkar ha flera fåglar som följer honom på respektfullt avstånd. Om det påpekas säger han att det är hans tjänare. I mörker verkar hans ögon reflektera ljuset.

Viktor försöker få sympati från dem och motiverar alla sina handlingar som det enda rationella alternativet. Han försöker göra snyfthistorier om sina motiv – det var Patriks fel att varelsen fick fäste i hans sinne etc. Han vill inte berätta att han dödade Alexandra, såvida de inte lurar honom att de inte bryr sig, utan säger att han inte hade något med det att göra. Han håller fast vid det såvida de inte sätter extrem press på honom. Han kan dock råka försäga sig vid något tillfälle.

Han erkänner att han återvände till Bergtorp och började tjäna varelsen. Ge den djur och liknande, i utbyte fick han krafter, andar och familjärer som tjänade honom. (Han vill inte nämna människooffret i första taget, såvida de inte frågar vidare) Sen Alexandra dog har han märkt att den har fått mer kraft och att han själv inte längre är i kontroll över spöken och varelser. Han har ingen aning om vad människorna som bygger saker håller på med. Han vet att spökerna ger sig ut på natten och suger i sig livskraft som de tar med till den, och att de fäster varelsens krokar så att den kan kontrollera folk. Man är oskyddad när man sover. Nu vill han därför göra något åt det, tillsammans med dem:

Han har börjat undersöka sätt att ta permanent kontroll över varelsen. Avskärma den så att den inte längre kan utsträcka sitt inflytande, utan att han (och de, ifall de hjälper honom) kan använda dess krafter som de vill. Han vill ha deras hjälp och försöker övertyga dem om att göra det. De kommer kunna mata den försiktigt med lite djur då och då, så att den kan fortsätta ge krafter men ingenting mer.

Alternativet är att vara väktare, och vem vill viga sitt liv åt det? Han vet att Alexandra åt människohjärtan! Hon trodde att det var det rätta att göra! Varelsen har berättat att hon åt sin egen fars hjärta efter hans död, och mördade en turist 2011. Och hon måste ha mixtrat med människors minnen. Hur är det rätt? Viktor berättar att han redan har fått vissa krafter och varelsen har förmåga att ge personer tur och möjlighet att dra till sig rikedom och lycka. Han har skapat en ritual han tror fungerar för att binda den. Den skadar ingen utom personerna som gör den, som måste offra något av sig själva. Ju fler man är desto bättre, så länge alla är med på det.

Om han blir konfronterad med att han försökt droga dem erkänner han men säger att det var för att han inte ville ha något bråk. Han ville inte skada dem, då hade han ju inte nöjt sig med sömntabletter.

De märker dock att Viktor ibland verkar bli distraherad, mumla ”Tyst... lämna mig...” och liknande. Han kan få näsblod. Han säger att varelsen försöker kontrollera honom, men att han kämpar emot dess inflytande. Därför måste de agera snabbt och göra ritualen samma natt.

Om de totalvägrar och säger att de ska bruka våld på honom kommer Viktor kalla till sig varelser och försvara sig med sina krafter och vapen. Plötsligt kommer kråkorna från himmelen, skalbaggar kryper ut från hans kläder och genom hans hud. Beroende på var de är kommer större varelser ut ur skogen.

Om de dock säger att de ska binda honom och gå iväg för att göra Alexandras ritual kommer han låta dem göra det, eftersom han vet att varelserna kommer kunna ta loss honom när han är ensam. I så fall riskerar han att dyka upp vid någon jobbig tidpunkt och förstöra. Alternativt kan Patrik blanda sig i och döda eller försöka döda honom.

Ritualerna

Viktors väg

Viktors ritual måste göras mitt i natten, uppe vid sprickan. Personerna måste ställa sig runt den och ledaren (Viktor) måste hålla en lång mäsja på latin. Sen måste alla offra något av sig själva och kasta ner, och således ta kommandot över varelsen genom sitt eget kött och blod. Viktor tänker skära av ett lillfinger. Alla måste sen skandera och fokusera på sitt uppsåt att ta kommandot över varelsen och göra dess vilja till sin.

Varelsen kommer försöka stoppa dem på väg upp mot sprickan så Viktor säger att de måste tänka hårt på att de kommer för att underkasta sig den, och på så sätt lura den att låta dem komma nära. Om gruppen verkligen tänker på detta kommer flera mardrömslika varelser hålla sig på avstånd i mörkret och låta dem passera.

När gruppen gör ritualen kommer alla höra viskningarna i sitt huvud, som lovar dem makt och belöningar om de saboterar riten.

Om alla verkligen har uppsåtet att binda varelsen, offerar sitt kött och blod och fullföljer riten kommer en mängd kedjade spöken manifesteras sig runt dem och falla på knä, inklusive Alexandra. Varelser kommer ut ur skogen, omger dem utan hot och lyder deras befallningar. De känner plötsligt en förändring inom sig: de har en makt och styrka de aldrig känt tidigare. De känner också en svag hunger i sitt omedvetna. De vet att den efter hand kommer växa och behöva matas, men inte ännu. Det är tyst nerifrån sprickan, men spökenas kedjor går fortfarande ner där. Viktor omfamnar dem och är i överlycklig över att de lyckades.

Alexandras väg

Alexandras ritual kräver att någon har ätit ett mänskligt hjärta för att bli väktare. Det fungerar med ett som legat dött ett tag. (Kollar de begravningsannonser märker de att förutom Alexandra har även en äldre kvinna de inte känner begravts mycket nyligen i byn. Det är möjligt att genomföra en gravplundring, om de bestämmer sig för det.) Den ritualen ska också utföras på natten.

Det finns en ritual i boken för att skydda sig från de döda djuren och spökena som tjänar varelsen, så att de kan ta sig oskadda till sprickan. Väktaren måste måla skyddande symboler på sin kropp i blod och aska. Andra kan följa med, fast de måste hålla sig nära och röra vid Väktaren. De kommer vara omgivna av varelserna och spökena men de kan inte komma för nära dem, om ingen släpper taget. I så fall kommer den snabbt bli övermannad.

För att avskärma varelsen ska Väktaren sen gå i cirklar kring sprickan med skål brinnande renande örter (de finns i Alexandras trädgård), samtidigt som den mässar galdrar på fornsvenska. När ritualen är färdig kommer alla varelserna fall ihop döda och förruttnade runt dem. Spökena kommer visa sig, deras kedjor falla till marken innan de bleknar bort. Alexandra kommer tacka Väktaren och be om förlåtelse innan hon försvinner.

Den sista, korta backflashen kommer efter att någon av ritualerna har slutförts.

1991 - Vänner

Gruppen sitter i sin koja och leker. De är vagt medvetna om att det händer något obehagligt innan i veckan. Patrik gjorde något mot Viktor och blev tvungen att åka från Bergtorp. Viktor har varit annorlunda sen dess. Men ni tänker inte så mycket på det. Sommarlovet har börjat. Alexandra är dock lite tystlåten och verkar ledsen. Hon säger plötsligt: "Visst kommer vi vara vänner för alltid? Oavsett vad som händer?"

Epilog

Oavsett vilken ritual som görs kommer spökena sluta besöka folk mitt i natten och människor kommer inte längre bygga på den mystiska platsen.

Ifall spelgruppen genomför Viktors ritual finns det utrymme för lite ödesmättade epiloger om hur personerna använder sina nyfunna krafter. Kanske vänder de sig mot varandra? Kanske startar de en kult eller går de åt varsitt håll och försöker söka lycka? Om de vill har de kanske möjlighet att befria spökena från kedjorna som fjättrar dem ändå. En dag kommer krafterna dock ta slut såvida de inte matar sprickan...

Ifall spelgruppen genomför Alexandras ritual blir det ett ganska hoppfullt slut då varelsens inflytande inte längre kan sprida sig. Men den som åt hjärtat måste göra uppoffringen och stanna kvar som väktare. De måste planera för framtiden. Vad ska de göra om tio år? Och hur ska de planera för eftervärlden?

Det är ju också möjligt att spelgruppen struntar i Bergtorp och låter varelsen fortsätta sprida sitt inflytande

Skrivet av Lisa Lind

eller låter Viktor göra sin ritual på egen hand. Då kommer de kanske en natt inte vakna igen och finna sig kedjade till varelsen i döden.

Eller i värsta fall allierar de sig med varelsen under marken som dess tjänare. I så fall kommer galenskapen långsamt sprida sig och det finns möjlighet till en apokalyptisk epilög om hur berget långsamt börjar spricka...

I speltest har vissa gjort Viktors ritual medan andra varit med i den men inte trott på det/inte försökt få igenom sin vilja. Då har jag låtit de personerna förbli opåverkade. Och ja, det är både möjligt och passande göra hans ritual och sen hugga honom i ryggen.